

487591

PENTRU INDEPENDENȚĂ! PENTRU DEMOCRAȚIE!

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENȚIA
"ELLAS-PRESS"

2 NOIEMBRIE 1949

Nr. 174

8 pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPATESCU Nr. 29. Tel. 2-74-28; 2-77-9

In ciuda piedicilor puse de protectorii anglo-americani
ai călăilor dela Atena,

Uniunea Sovietică va continua să lupte pentru a salva pe patrioții greci condamnați la moarte de călăii monarho-fasciști

Cuvântările rostite de A. I. Vișinski în Comitetul Politic al Adunării
Generale a O N U

Miercuri 26 Octombrie, Comitetul Politic a continuat discuția în jurul propunerii delegației URSS menită să salveze viața luptătorilor greci pentru libertatea și independența poporului grec, Saradzis, Ioanidis, Barbunakis, Iliopoulos, Famelis, Strelacos și Ecaterina Zevgos-Talaghani. După ce au eșuat în încercările lor fășite de a zădărnici discutarea acestei propuneri, delegațiile Statelor Unite, Mării Britanii și a țărilor care le susțin, și-au continuat Joi 27 Octombrie, în Comitetul Politic, eforturile lor menite să ducă la zădărnicierea adoptării propunerilor generoase ale delegației sovietice.

Reprezentantul statului Chile, care declarase că va vota împotriva propunerilor sovietice, a repetat apoi toată seria de bârfeli și calomnii antisovietice răpândite de propaganda reacționară.

Reprezentantul Canadei a încercat să obțină suspendarea discuției în jurul propunerii sovietice, afirmând că această propunere „nu are legătură” cu raportul comisiei de conciliere prezentat Comitetului.

Reprezentantul Mexicului, declarându-se de acord cu principiul că Adunarea Generală are datoria să întreprindă demersuri în vederea suspendării sentințelor de condamnare la moarte, a propus ca această misiune să fie încredințată comisiei pentru problema greacă.

Reprezentantul Greciei a încercat fără succes să arate că guvernul din Atena nu poartă nici o răspundere pentru execuțiile care continuă în Grecia, și a cerut delegaților să nu voteze pentru propunerea sovietică.

Reprezentantul RSS Bielorusia, Kissilev, a subliniat că declarația reprezentantului grec din 25 Octombrie, după care sentința de condamnare la moarte a patrioților greci nu poate fi anulată pentru că aceasta „nu ar aduce nici un folos”, a produs o impresie deprimantă asupra delegațiilor Comitetului Politic. „Auzind aceste

cuvinte, a spus Kissilev, nu-mi venea să-mi cred urechilor și am socotit la început să este vorba de o greșală a interpretului. Totuși, aceste cuvinte sunt o realitate de care urmează să fim seama.

Guvernul dela Atena este cuprins de o adevărată panică în fața propriului său popor, încercând ca prin teroare sălbatecă să înăbușe voința po-

porului, recurgând la asasinat politic în masă, la exterminarea în masă a tuturor celor care au vederi democratice și care nu sunt de acord cu politica actualului guvern. Execuțiile în masă de patrioți greci — membrii ai mișcării de rezistență împotriva ocupanților nemți — execuții începute de guver-

(Urmare în pag. 2-a)

Nouă ani de luptă a poporului grec pentru libertatea și drepturile sale democratice

de L. APOSTOLU

Acum 9 ani, la 28 Octombrie 1940, i-se dădea Greciei un ultimatum fascist italian. Acest ultimatum constituia o parte din întregul atac economic, politic, diplomatic și militar al axei fasciste împotriva Balcanilor, în scopul subjugarii de către axa a țărilor balcanice. În ultimatumul italian existau condiții a căror eventuală acceptare ar fi însemnat lichidarea acelei semi-independențe de atunci a Greciei și transformarea acesteia într-o colonie 100% a axei fasciste.

Poporul grec a respins îndată acest nerușinat ultimatum fascist și a luat armele pentru a-și apăra patria. Așa după cum au arătat evenimentele, o nouă pagină se deschidea în istoria națională neo-elenă, o pagină fără precedent în lupte eroice, duse pentru apărarea independenței Greciei și pentru drepturile democratice ale poporului ei.

Nici unul din partidele politi-

ce cari guvernează astăzi Grecia nu spunea atunci nimic în legătură cu ultimatum-ul italian. Însăși regimul monarho-fascist de atunci, instaurat la 4 August 1936, căuta găsirea modalității pentru o pactizare trădătoare cu cotropitorii fasciști, pentru că nu credea, — așa după cum s'a dovedit astăzi, — în posibilitatea opunerii unei rezistențe împotriva fascismului italian și cu atât mai puțin, fascismului german. Numai legăturile acestui regim cu imperialismul englez și mai ales teama de o directă răsturnare a acestuia de către poporul grec, l-a făcut să spună atunci un „nu” tremurător, însă totuși gata ca la primul moment prielnic, — așa după cum s'a întâmplat mai târziu, — să pactizeze cu cotropitorii fasciști și să le predea Grecia ferecată în lanțuri.

Numai Partidul Comunist

(Continuare în pag. 8-a)

Cuvântările rostite de A. I. Vișinski în Comitetul

(Urmare din pag. 1-a)

nul monarho-fascist grec în 1948, conținută până în momentul de față.

Kisselev a citit cazuri de torturi sălbatice la care sunt supuși cunoscuți oameni politici din Grecia în camerele de tortură ale guvernului dela Atena.

Delegația Comitetului Politic, a spus el, trebuie să protesteze cu hotărâre împotriva acestei terori. Aceasta este o datorie a fiecărui om

A. I. Vișinski demască fățarnicia reprezentantului guvernului monarho-fascist

A. I. Vâșinski, șeful delegației Uniunii Sovietice, a luat cuvântul la sfârșitul ședinței, făcând o analiză amănunțită a obiecțiilor ridicate de adversarii proiectului de rezoluție propus de delegația Uniunii Sovietice. El a demască afirmările false și fățarnice făcute de reprezentantul guvernului grec care, încercând să iasă din situația rușinoasă în care se află acest guvern, a declarat că în Grecia nu ar exista execuții pe temeiul convingerilor politice.

Vâșinski a amintit că, chiar a doua zi după această declarație a reprezentantului guvernului dela Atena, făcută în cadrul Comitetului Politic, a fost executat în Grecia la 30 Septembrie cunoscutul fruntas al sindicatelor democratice grecești, Demosthenis Gheorghiu. La 13 Octombrie, tribunalul militar din Grecia a pronunțat 8 noi sentințe de condamnare la moarte. Am mai spus — a declarat Vâșinski — că la tribunalele militare — aceste mașini necruțătoare de tocat carne — se observă divergențe în legătură cu vinovăția victimelor lor. A mai spus că, chiar și ucigașii care sunt membrii ai acestor tribunale sunt nevoiți uneori să declare că se îndoiesc de vinovăția victimelor lor.

După cum a anunțat presa, în cazul Ecaterinei Zevgos-Talaghani, doi din cei cinci judecători militari au refuzat să semneze sentința de condamnare la moarte; în cazul celor opt democrați greci, a căror execuție, rezoluția sovietică cere să fie anulată, doi judecători n'au fost deosemena de acord cu sentința. În fața unor astfel de fapte nu poate exista nici o îndoială că sentințele au fost pronunțate neîntemeiat.

Anumiți delegați afirmă că discuția în cadrul Comitetului Politic în jurul propunerii URSS ar constitui un amestec în afacerile interne ale Greciei. Președintele a încercat chiar să dovedească acest lucru: reprezentantul polonez, adăugând că acesta n'ar avea dreptul să amintească delegaților despre răspunderea pe care și-o asumă prin votarea pentru sau contra propunerii sovietice, întrucât acest lucru re-

cinstit, nu numai față de cei care au fost condamnați și își asteaptă în momentul de față pedeapsa capitală, dar și față de întregul popor grec. Toți oamenii cinstiți, oricare ar fi țara în care s'ar găsi, sunt datori să ajute să fie oprită mâna călăilor ridicată deasupra capetelor celor 9 patrioți greci, care nu vor decât fericirea și libertatea poporului.

Reprezentantul RSS Bielorusia a declarat că delegația R.S.S. Bielorusia va vota pentru proiectul de rezoluție prezentat de delegația sovietică.

prezintă o presiune exercitată asupra membrilor Comitetului.

Dar oare delegații comitetului nu sunt răspunzători de ceea ce vorbesc și de felul cum votează? Oare noi și guvernul noastre nu purtăm răspunderea pentru acțiunile și pentru hotărârile care vor fi luate aici cu participarea noastră? Oare președintele Comitetului nu poartă aceeași răspundere, oare poate fi considerat ca o violare a vreunei norme diplomatice sau parlamentare faptul că președintele i se amintește răspunderea lui în fața poporului său, în fața țării sale și în fața Organizației Națiunilor Unite? Nu este vorba de amestecul în afacerile interne ale vreunei țări, ci de conștiința delegaților, de conștiința președintelui și a tuturor celorlalți membri ai Comitetului.

După ce a arătat că reprezentantul grec, luând cuvântul în cadrul Comitetului Politic la 29 Septembrie, a declarat că execuțiile din Grecia ar fi fost suspendate, precizând că au fost menținute numai execuțiile „pentru înaltă trădare“, A. I. Vâșinski a subliniat că această declarație este fățarnică și falsă, întrucât, încercând să ascundă execuțiile adversarilor săi politici, guvernul grec califică victimele teroarei monarho-fasciste drept „criminali de drept comun“.

Reprezentantul Greciei — a arătat în continuare șeful delegației sovietice — rostește aci discursuri false și fățarnice, care nu pot fi calificate altfel decât ca încercări de a înșela Comitetul Politic și de a-l induce în eroare.

El jonglează cu cuvinte, afirmând că nu mai au loc execuții „pentru înaltă trădare“. El vorbește des-

pre execuții pentru „crime“. Pentru ce fel de crime?

Aici avem de a face cu un nou subterfugiu asupra căruia trebuie să atrag atenția membrilor Comitetului, și care este vădit sub apreciat de autorii anumitor proiecte de rezoluții, care propun să se adreseze apeluri în legătură cu încetarea executării sentințelor de condamnare la moarte pentru crimele politice.

Dar în Grecia monarho-fascistă, fruntașii greci ai mișcării democratice, în apărarea cărora se ridică în prezent delegația sovietică, sunt prezentați de guvernul grec dela Atena nu ca adversarii lui politici, ci ca „criminali de drept comun“.

Astfel de rezoluții constituie pentru guvernul grec pretexte de a nu înceta execuțiile, întrucât acest guvern poate declara oricând că în Grecia nu au loc execuții ale adversarilor politici ai regimului monarho-fascist grec, fiindcă acest guvern prezintă pe acești adversari ca „criminali de drept comun“. Dacă va fi adoptată o astfel de rezoluție, execuțiile vor continua cu atât mai mult.

Această nouă falsitate se vedește în prezent chiar în acele proiecte de rezoluție asupra cărora noi vom putea desigur vota. Suntem obligați să demascăm această falsitate, care în cel mai bun caz constituie o greșală, iar în cel mai rău caz — o ipocrizie și o înșelătorie din partea acelor care prin astfel de formulări încearcă să se eschiveze dela o rezolvare cinstită a problemei care se ridică în fața Comitetului.

Reprezentantul grec — a continuat A. I. Vâșinski — ne-a propus să vizităm lagărele de concentrare pentru a ne convinge că acolo nu s'ar aplica niciun fel de torturi, niciun fel de violențe, niciun fel de atrocități.

Dar reprezentantul polonez a și dat răspunsul la această propunere când a întrebat: „Dar ce fel de lagăre separate sunt acelea din spațele sârmelor ghimpate? De ce corespondenții ziarelor nu sunt lăsați să intre acolo?“

Cred că nu este nevoie să se viziteze așa numitele lagăre, aceste școli „de reeducare“ despre care a vorbit aci delegatul grec, întrucât este bine cunoscut de toată lumea ce se petrece acolo, ce fel de „reeducare“ se face acolo.

Makronisos — insula groazei

Iată ce se petrece pe insula Makronisos, această insulă a groazei. Iată ce știri sosesc de acolo, ce fapte îngrozitoare care nu pot fi ascunse, care trec dincolo de zidurile camerelor de tortură ale închisorii și străbat întreaga lume.

În insula Makronisos, soldatul democrat prizonier care intră în lagăr este plasat la început într-o

clădire izolată, apoi el este chemat, interog, și silit să semneze o declarație prin care renunță la opiniile lui politice democratice. Dacă el refuză să semneze o asemenea declarație, este dat pe mâna foștilor lui tovarăși care s'au „pocăit“, soldați-democrați care și-au pierdut

(Continuare în pag. 3-a)

Politic al Adunării Generale a O. N. U.

(Urmare din pag. 2-a)

curajul și care, sub amenințarea și influența torturilor, atrocităților și constrângerii, au îndeplinit cererea temnicerilor lor. Și iată că pe mâna acestor foști tovarăși este dat noul prizonier, noua victimă nenoricită condamnată la „reeducare“.

Soldatul se ține totuși tare. Atunci el este pus într'un sac, legat și aruncat în mare. Când începe să se încece, el este scos și supus din nou „reeducării“ despre care am vorbit. Dar dacă soldatul rămâne totuși ferm și nu face depoziții false, el este din nou pus în sac, legat, dar de data această nu singur; împreună cu el, în același sac este pusă o pisică. Sacul este aruncat în mare. Când începe să se încece, el este

scos din nou din apă, și desigur că după o astfel de „reeducare“, el începe să vorbească docil ceea ce îi cer călăii.

Iată cum se prezintă această „reeducare“. Iată cum se prezintă această insulă Makronisos, insula groazei, despre care nici unul din reprezentanții greci nu îndrăznesc să pomenească aici. Ei preferă să zâmbească. Dar, domnilor reprezentanți greci, cine râde la urmă râdo mai bine.

Reprezentantul grec — a continuat A. I. Vâșinski — a spus aici că rădăcina răului trebuie căutată în politica vecinilor dela frontierele de nord ale Greciei. Reprezentantul grec a încercat să explice cele ce se întâmplă în Grecia prin cele ce s'ar întâmpla dincolo de granițele ei.

Adevăratele motive ale situației tragice din Grecia

În această privință pot să promit Comitetului că voi expune destul de amănunțit atitudinea guvernului sovietic și voi arăta adevăratele motive ale situației tragice din Grecia.

Delegatul guvernului din Atena a declarat că dacă rezoluția propusă de Uniunea Sovietică va fi adoptată, atunci problema greacă va fi examinată nu pe planul dorit de guvernul dela Atena, ci din punct de vedere al situației interne a Greciei. Pentru delegația greacă acest lucru este într'adevăr o primejdie foarte serioasă, căci dacă este să se vorbească serios despre cele ce se întâmplă în Grecia, este absolut clar că nu poate fi vorba de niciun fel de amenințare a independenței și a integrității teritoriale a Greciei din partea vecinilor ei dela nord. Acest lucru a fost dovedit încă acum trei ani.

În continuare, A. I. Vâșinski a citat pasajii dintr'un articol apărut în presa monarho-fascistă greacă, în care se arată „măsurile“ luate împotriva comuniștilor și a tuturor elementelor democratice care se găsesc pe teritoriul controlat de guvernul din Atena.

Astfel, în Ianuarie a. c. a fost omorât în Peloponez octogenarul Catrivanis, care nu era comunist, ci liberal și pur și simplu un democrat cinstit. A fost omorât fără judecată și anchetă judiciară. Totuși, ziarul VRADINI, în numărul din 24 Ianuarie 1949, justifică fără jenă această crimă mărșavă. Ziarul este indignat nu de samavolnicia atuatorităților militare ci de „sentimentalismul“ acelor care au îndrăznit să înfiereze această samavolnicie, căci cu toată teroarea voastră, există numeroși oameni care nu se împacă cu regimul monarho-fascist, care protestează făcis împotriva lui și îl condamna. Acest ziar care este condus de prietenii de ai lui Tsaldaris, și care oglin-

dește punctul de vedere al guvernului actual grec, califică drept un „lux de prisos“, lagărele de concentrare depe insulele, unde sunt deportați prizonierii călăilor monarho-fasciști, și se indignează de faptul că acești prizonieri nu sunt suprimați pe loc. Aceste insule ale morții, unde deținuții pier în masă de foamete și boli, ziarul lui Tsaldaris le numește „stațiuni balneare“ în care deportații s'ar „îngrășa pe cheltuiala statului“. Orice persoană care se arată favorabilă partizanilor, se pune în acest articol, trebuie suprimată pe loc și fără ezitări.

La sfârșitul acestui articol se spune: „Să dăm dracului toate aceste formalități judiciare, atâta timp cât continuă lupta cu comuniștii“. Dar noi știm cu toții că lupta cu comuniștii din Grecia înseamnă lupta cu toți oamenii cu cuget cinstit, lupta cu toate elementele democratice și progresiste

Iată care este în realitate linia politică a guvernului grec în această chestiune. Despre această linie ziarul VRADINI vorbește pe față și în mod cinic, dar Pipinelis păstrează tăcere în privința ei, încercând să se eschiveze prin subterfugii și jumătăți de promisiuni fleșarte și lipsite de orice valoare.

Însă Pipinelis s'a înșelat în socotile sale, pentru că nu va izbuti să înșele pe nimeni. Să ne spună fără înconjur: Vor fi sau nu suspendate execuțiile în Grecia? Vor fi sau nu suspendate condamnările la moarte? Să ne-o spună clar și în oricare limbă vrea, în limba greacă, franceză sau engleză.

Dar el nu ne vorbește despre aceasta. El jonglează cu cuvintele și se străduiește să ocolească răspunsul la o întrebare care i s'a pus direct. El nu numai că nu promite Comitetului Politic că sentințele de condamnare la moarte vor fi suspendate, ci dimpotrivă, amenință

că așa va fi și în viitor. Totuși, noi ne bizuim cu toți pe conștiința și bunul simț al membrilor Comitetului nostru și socotim că nimeni nu va reuși să scoată așa de simplu această problemă de pe ordinea de zi a Organizației Națiunilor Unite.

A. I. Vâșinski a subliniat apoi că în ședința precedentă, reprezentantul grec a încercat cu încăpățănare să convingă Comitetul că propunerea delegației sovietice ar constitui o intervenție în afacerile interne ale Greciei. Astăzi, a vorbit și reprezentantul Canadei de același lucru. În relațiile nu este vorba aici de nici un fel de intervenție în afacerile interne ale unui stat suveran, pentru simplul motiv că Grecia de astăzi nu reprezintă decât numai o amintire a unui stat suveran. Nu se poate vorbi despre intervenția în afacerile interne ale unui stat suveran care a încetat să fie suveran, ale cărui afaceri interne au fost date în arendă capitalului străin. Dvs. domnilor reprezentanți greci, nu v'a plăcut când reprezentantul R.S.S. Ucraina, colegul meu Manuilski, a vorbit despre aceasta. Dvs. nu v'a place când reprezentanții Republicii Polone și Republicii Cehoslovace vorbesc despre pierderea suveranității de către Grecia actuală. Dvs. socotiți că Grecia este astăzi un stat suveran. Dar ce spuneți dvs. despre cele conținute în articolul lui Porter, fostul șef al misiunii americane din Grecia, publicat în revista americană COLLIER'S și în care se arată clar că politicienii greci ca Tsaldaris și alții stau la dispoziția bancherilor și comercianților englezi pentru a le asigura profiturile în Grecia. Porter a numit pe bancherii și comercianții englezi drept „forța invizibilă din Grecia“.

„Englezii — scria Porter — s'au folosit întotdeauna în astfel de cazuri de formula colaborării cu clasele conducătoare locale, cumpărându-le prin sprijinire drepturilor lor de a explora masele și de a oprima poporul cu ajutorul jandarmeriei și a biculului“.

Aceste cuvinte ale fostului șef al misiunii americane în Grecia corespund pe deplin realității și din cele spuse de el se pot trage multe concluzii.

În primul rând, că în momentul de față în Grecia nu există nici un fel de suveranitate și că această suveranitate a fost vândută de guvernul dela Atena englezilor și americanilor pentru dolari, care au curs în buzunarele guvernului grec.

În al doilea rând că într'o astfel de situație guvernul grec nu este stăpân în casa sa.

În al treilea rând, că în acest caz nu se poate vorbi de un amestec în

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvântările rostite de A. I. Vâșinski în Comitetul

(Urmare din pag. 3-a)

afacerile interne ale statului, afaceri care domnii Tsaldaris și Pipinelis, sunt afaceri ale autorităților de ocupație anglo-americane.

Inchei — a declarat A. I. Vâșinski — amintind că noi cerem aci un singur lucru, cerem să fie oprite execuțiile ilegale, cerem să fie oprită executarea sentințelor de condamnare la moarte, pronunțate împotriva celor 9 patrioți greci care au fost condamnați nu pentru crime, ci numai pentru faptul că ei sunt frunțași democrați, care la timpul lor au luptat împotriva cotropitorilor hitleriști, iar acum luptă împotriva ocupației străine și împotriva regimului terorist care a fost instaurat în Grecia cu ajutorul baionetelor anglo-americane.

Când am prezentat propunerea delegației Uniunii Sovietice — a continuat A. I. Vâșinski — am crezut că va fi suficientă o singură ședință pentru a soluționa o chestiune ce nu poate provoca oamenilor cinstiți nici un fel de îndoieli.

În Comitet a avut însă loc o a-

Manevrele nerușinate ale blocului anglo-american destinate să zădărnicească adoptarea rezoluției sovietice

Comitetul Politic a consacrat încă două ședințe discutații chestiunii ridicate de către delegația sovietică asupra teroarei monarho-fasciștilor din Grecia. Numeroasele exemple de teroare bestială împotriva patrioților greci, care au fost citate în Comitetul Politic de către delegațiile Uniunii Sovietice, RSS Ucraina și RSS Bielorus'a și de mai multe alte delegații, au făcut cu neputință ca cei ce se opun încetărit acțiunilor să atace fără să propună ea sovietică. De aceea, protectorii anglo-americani ai călăilor dela Atena ai poporului grec au deslășuit o activă campanie de culise destinată să împiedice adoptarea de către Comitet a propunerii sovietice. Cu scopul vădit de a zădărnici adoptarea propunerii sovietice, care atrage atenția asupra continuării pronunțării de sentințe de condamnare la moarte împotriva conducătorilor mișcării populare de eliberare din Grecia și care cere să se pună capăt sentințelor de condamnare la moarte a eroilor luptători împotriva cotropitorilor hitleriști ca Evangelia Saradz's, Muratidis, Ioannidis, Barbunak's, Ifopulos, Phamelis, Strelakos și Ecaterina Zevgos, reprezentanții Columbiai, Ecuadorului, Paraguaiului și Uruguayului, au prezentat Comitetului propuneri în care această importantă problemă se pierde în torrentul declarațiilor cu caracter general și al unor tîmide și vagi speranțe.

În timpul ședinței, din după a-

devărată discuție, în cursul căreia împotriva propunerii sovietice au fost ridicate cele mai diferite obiecțiuni și s'au căutat cele mai diferite motive. Viitori cronicari istorici ai O.N.U. vor consemna ca o pagină de tristă memorie faptul că, în cursul a trei ședințe, majoritatea din Comitet a căutat să obțină prin toate mijloacele respingerea propunerii sovietice, propunere menită să salveze viața luptătorilor greci împotriva cotropitorilor hitleriști.

A. I. Vâșinski a analizat apoi rezoluțiile ce au fost prezentate și a declarat: „Dacă Comitetul va adopta o rezoluție în care se va preciza că guvernul grec este obligat să oprească pronunțarea de sentințe de condamnare la moarte și să anuleze executarea condamnărilor la moarte ce au fost pronunțate, atunci există toate motivele să se creadă că aceste sentințe vor fi executate.

Aș vrea să cred, că delegatul grec va declara Comitetului Politic că lucrurile nu stau așa și că aceste sentințe nu vor fi puse în aplicare. Dar el nu spune această”.

miza zilei de 26 Octombrie, reprezentanții unui număr de delegații, acționând sub presiunea vădită exercitată asupra lor de către delegațiile Statelor Unite și Marii Britanii, au înreprins manevra nereușită destinată să zădărnicească adoptarea rezoluției sovietice.

Astfel, reprezentantul Mexicului, declarând că „sprijină anularea sentințelor de condamnare la moarte” și că este de acord în această chestiune cu punctul de vedere umanitar exprimat în proiectul de rezoluție sovietic, a declarat în același timp că nu va vota în favoarea acestei rezoluții, ci peneru rezoluția propusă de Columbia și Uruguay, în care se încearcă să se înlocuiască cererea de anulare a execuțiilor conducătorilor democrați din Grecia cu fraze generale referitoare la toate țările în care s'ar fi putut pronunța astfel de sentințe de condamnare la moarte.

Delegatul Ecuadorului a arătat că anularea sentințelor de condamnare la moarte din Grecia să fie cerută numai pentru durata activității Comisiunii de conciliere. El a spus chiar că, Comitetul ar trebui în primul rând să hotărască dacă trebuie sau nu să recomande anularea sentințelor de condamnare la moarte.

Delegatul Salvadorului a mers atât de departe încât a făcut aluzii vagi în sensul că acest Comitet să trimeată chestiunea execuțiilor din Grecia Comitetului general, care, la rândul său ar urma să decidă dacă această chestiune trebuie de fapt să

fie examinată de către Adunarea Generală.

Pentru a zădărnici discutarea acestei probleme în Comitetul Politic, delegatul Libanului a propus să se înceteze discutarea propunerii sovietice și să se hotărască dacă Comitetul și Adunarea Generală au competența de a examina chestiunea execuțiilor din Grecia, prezentată de către delegația sovietică.

Delegatul Libanului a declarat că și-a luat asupra sa această misiune, deoarece n'ciun membru al Comitetului nu are curajul să prezinte în mod deschis o astfel de propunere. Pentru a camufla manevra sa îndreptată împotriva rezoluției sovietice, delegatul Libanului a susținut că chestiunea competenței Comitetului de a lua o hotărâre în această problemă, ar trebui să se extindă asupra tuturor proiectelor de rezoluție prezentate.

Propunerea delegatului libanez a fost sprijinită de către delegatul Venezuelei, cunoscut prin relațiile sale strânse cu delegația Statelor Unite. El s'a grăbit să explice că chestiunea competenței ar trebui să fie hotărâtă nu pentru toate rezoluțiile deodată ci pentru fiecare rezoluție în parte. În modul acesta el a căutat să dirijeze propunerea libaneză împotriva proiectului de rezoluție sovietic.

Delegatul RSS Ucraina, Manușki s'a împotrivit încercărilor delegatilor Libanului și Venezuelei, menite să asigure blocului anglo-american posibilitatea de a respinge propunerea sovietică fără a se compromite totuși în fața opiniei publice prin votarea fără să împotriva acestei propuneri.

Delegatul polonez s'a împotrivit deasemenea propunerii delegatilor Libanului și Venezuelei. El a subliniat că propunerile Uniunii Sovietice sunt limpezi și simple. Ele sunt în legătură directă și imediată cu chestiunea greacă aflată în discuție și or'ce acțiune întreprinsă de Comitetul Politic pentru a pune capăt execuțiilor și teroarei din Grecia este pe deplin în limitele competenței Comitetului.

Sensul real al manevrei delegatilor Libanului și Venezuelei destinate să camufleze patronajul blocului anglo-american asupra călăilor dela Atena, a fost demascat de către șeful delegației sovietice, A. I. Vâșinski. Luând cuvântul, el a subliniat că este ridicol să se pună chestiunea „competenței” Comitetului în momentul când discutarea chestiunii în examinare este de fapt aproape de sfârșit.

„În ce postură se situează Comitetul atunci când permite ridicarea chestiunii de a ști dacă suntem sau nu competenți să discutăm problema execuțiilor din Grecia, după ce această problemă a fost discutată în Comitet timp de trei zile și s'a consacrat acestei probleme o a patra ședință. Unde ați fost până acum

(Continuare în pag. 5-a)

Politic al Adunării Generale a O. N. U.

(Urmare din pag. 4-a)

domnilor? Oare este posibil că v'au fost necesare trei zile pentru a ajunge la astfel de propuneri absurde? Chestiunea se discută de trei zile. Comitetul a ascultat zeci de cuvântări și au fost prezentate cinci proiecte de rezoluție în legătură cu această problemă, iar acum, la a patra ședință, dvs. declarați deodată că Comitetul nu este competent să discute această problemă. Nu este oare limpede că este imposibil să faci astfel de propuneri mai mult decât bizare, când discuția de fapt se apropie de sfârșit?

A. I. Vășinski a subliniat ipocrizia aluziilor delegațiilor Libanului și Venezuelei sprijinite de către delegatul britanic, în sensul că problema de care Comitetul Politic a fost preocupat timp de trei zile nu ar avea nicio legătură cu acest Comitet. El a arătat că problema execuțiilor din Grecia este în legătură strânsă și directă atât cu raportul Comisiei de conciliere pentru problema greacă, prezentat Comitetului Politic, cât și cu chestiunea situației generale din Grecia. Atât raportul, cât și problema Greciei în ansamblul ei, se află în examinarea Comitetului și prin urmare în deplina sa competență.

Șeful delegației sovietice a amintit că în toamna anului 1948, la sesiunea Adunării Generale dela Paris, Evatt, pe atunci președinte al Adunării Generale, a declarat că este imposibil să se ia hotărâri asupra problemelor de politică externă și asupra situației pe plan politic extern a Greciei, afăta timp cât nu a fost rezolvată situația internă din Grecia. Aceste două chestiuni sunt strâns legate între ele.

Eu sunt de acord, a declarat A. I. Vășinski, cu ridicarea chestiunii lipsei noastre de competență de a lua hotărâri și de a examina problema execuțiilor din Grecia, cu condiția ca întreaga problemă greacă în ansamblul ei să fie scoasă din discuție, cu condiția ca problema unei născocite „amenințări” a independenței politice și a integrității teritoriale a Greciei să fie scoasă din discuție. Dar este imposibil să tai o parte din problemă și să spui: „Această parte nu suntem competenți să o discutăm”, lăsând însă toate celelalte părți și declarând: „Dar pe acestea suntem competenți să le discutăm” deși toate sunt părți ale uneia și aceleiași probleme.

Noi suntem competenți să discutăm aici orice propunere asupra problemei grecești, prezentată de oricare delegație.

Dvs. puteți respinge sau vota o propunere sau alta, dvs. o puteți respinge și să nu o adoptați, dar Comitetul nu are dreptul să nu o pună la vot atunci când această propunere, privește Grecia, problema care se află pe ordinea de zi. Cei cari ridică acum chestiunea „în

competenței” Comitetului Politic, speră zadarnic că atunci când noi vom examina raportul Comisiei de consiliere sau raportul așa numitei Comisiuni Balcanice, vor fi siliți să discutăm numai despre „periclitarea” independenței politice și a inviolabilității teritoriale a Greciei și că nu ne va fi îngăduit să vorbim sau să prezentăm propuneri nici măcar pentru o singură chestiune care ar depăși limitele acestui subiect. Dar această temă reprezintă numai titlul general al problemei. Ea cuprinde toate aspectele referitoare la Grecia și am tot dreptul să prezint orice propunere în legătură cu această problemă.

Chestiunea celor opt patrioți condamnați la moarte de către guvernul dela Atena, așa cum reiese din trei zile de discuții, este legată organic de problema generală a situației din Grecia.

În consecință, propunerea delegatului libanez nu poate fi acceptată fără a se știrbi prestigiul Comitetului, fără a se prejudicia fondul problemei și interesele noastre reciproce.

A. I. Vășinski a amintit că acum mai puțin de o lună, Comitetul s'a mai ocupat de problema execuțiilor din Grecia și nu numai că a discutat-o dar a și trecut la vot în legătură cu această problemă.

Dvs. D-le MacNeil, vă exprimați aici îndoiala în legătură cu competența Comitetului. Dar iată că am la dispoziție procesele verbale ale ședinței Comitetului Politic din 30 Septembrie. Se pune la vot propunerea delegației poloneze cu Nr. A/C 1/483 în care se spune:

Majoritatea anglo-americană a refuzat în mod laș și nedemn să intervină pentru salvarea patrioților greci

A. I. Vășinski a subliniat că, chestiunea „incompetenței” Comitetului a fost ridicată numai pentru a împiedica punerea la vot în Comitet a rezoluției sovietice privitoare la înțetarea execuțiilor din Grecia și pentru a se amputa această problemă. Dvs. faceți aceasta, deoarece nu îndrăzniți să votați pe față pentru executarea celor opt patrioți, dvs. doriți executarea lor. În consecință, dvs. trebuie să înlăturați dela vot propunerea sovietică, spre a nu fi siliți să votați pentru grațierea patrioților greci. Acesta este motivul și înțelesul josnic al întregii voastre vorbării, despre incompetența Comitetului Politic de a examina această problemă.

Șeful delegației sovietice a subliniat că, competența sau limita puterilor Comitetului a fost definită în Charta Națiunilor Unite.

După ce a scos în evidență că argumentele șicanatoare asupra „incompetenței” Comitetului Politic sunt aduse de acei cari nu doresc să voteze împotriva execuției celor opt patrioți cinstiți, A. I. Vășinski a continuat: „Delegația Uniunii propune să se renunțe la aceste argumente

„Comitetul Politic cere autorităților grecești să pună capă executării tuturor sentințelor de condamnare la moarte precum și tuturor urmărilor judiciare în fața tribunalelor militare și în special să anuleze sentința de condamnare la moarte, pronunțată de tribunalul militar din Pireu în cazul Ecaterinei Zevgos”.

Eu întreb: Unde a fost discutată această rezoluție? Înăuntrul Comitetului sau în afara Comitetului? A fost ea pusă la vot sau nu? Procesele verbale dovedesc că s'a votat asupra ei. Atunci de ce, d-le MacNeil dorești acum să eviți votarea? Chiar d-ta însuși ți-ai dat votul în legătură cu rezoluția poloneză, nu-i așa? și în trecut ai votat împotriva ei. Iar acum d-ta susții că nu suntem competenți în această problemă. Dar unde ne aflăm? Suntem oare copii mici, este acesta Comitetul Politic al Adunării Generale, sau o grădiniță de copii?

Astăzi suntem competenți iar mâine suntem incompetenți... Am aici un alt document din 29 Septembrie — A/C 1/276. Domnilor delegați, binevoiți să luați cunoștință de acest document. El cuprinde deasemenea un proiect de rezoluție care a fost pus la vot. Întreb, da oare acest document cuiva dreptul să spună că cei 59 de oameni care ne găsim aici, oameni în toată firea — reprezentanți ai unor state, cu o lună în urmă eram competenți să discutăm problema execuțiilor din Grecia, iar acum suntem incompetenți, și numai avem căderea să o facem?”

josnice. Noi suntem competenți. Suntem competenți în baza articolelor 1 și 14 din Charta Națiunilor Unite. Suntem competenți în virtutea practicei de mult stabilite aici, am fost absolut competenți să soluționăm o chestiune similară la Paris, unde la propunerea delegației franceze s'a adoptat o rezoluție care a constituit o măsură eficace pentru a salva viața celor zece fruntași ai Federației marinarilor greci.

Suntem competenți și de aceea mă opun și fac apel la ceilalți delegați să voteze împotriva propunerii delegației libaneze de a se pune la vot chestiunea competenței Comitetului cu privire la toate cele cinci rezoluții.

Propunerea delegatului libanez care urmărea să ajute blocul anglo-american să evite votarea asupra proiectului de rezoluție sovietic a fost apoi pusă la vot, care, la cererea delegației sovietice, a fost luat nominal. Au votat împotriva propunerii libaneze de a declara Comitetul Politic „incompetent” și în favoarea adoptării rezoluției sovietice care

(Continuare în pag. 7-a)

Execuțiile din Grecia trebuie să înceteze

Energicul protest împotriva teroarei monarho-fasciste din Grecia făcut de A. I. Vișinski în Comitetul politic al Adunării Generale a O.N.U. — Cuvântarea delegatului R.S.S. Ucraina Manuilski

La 24 Octombrie, Comitetul politic s'a întrunit pentru a lua în discuție raportul relativ la problema greacă, prezentat de către așa numita Comisiune de consiliere. La începutul ședinței, reprezentantul Uniunii Sovietice, A. I. Vișinski, a luat cuvântul pentru a face o declarație în afara ordinii de zi.

Delegatul grec, Pipinelis, care a luat apoi cuvântul, a fost nevoit să recunoască, că guvernul grec a recurs la acte de presiune nemiloasă. Încercând să abată atenția Comitetului dela actele teroriste ale monarho-fasciștilor din Grecia, delegatul grec a repetat născocirile calomnioase împotriva democrațiilor populare și a Uniunii Sovietice.

Delegatul R. S. S. Ucraina, Manuilski, care a luat apoi cuvântul, a subliniat că reprezentantul guvernului dela Atena încearcă să abată atenția Comitetului politic dela evenimentele care se petrec în Grecia, unde se aplică cele mai sălbătice represii împotriva elementelor progresiste.

Delegatul ucrainean a subliniat că știrea condamnării la moarte, pronunțată la 13 Octombrie de către un tribunal din Atena, împotriva a opt fruntași binecunoscuți ai mișcării populare de eliberare din Grecia, constiue o nouă dovadă a cruzimii nemiloase a guvernului monarho-fascist, care în ultima vreme și-a intensificat activitatea sa teroristă.

Chiar dacă am lua de bază numai declarația delegatului dela Atena, tribunalele militare monarho-fasciste au condamnat la moarte 1.698 democrați greci. În Grecia oamenii sunt împușcați în secret, uciși sub pretextul „încercării de evadare“, iar mii de patrioți sunt uciși sau mor în așa numitele lagăre de „reeducare“. În aceste lagăre oamenii sunt supuși unor torturi neomenoase și bătuți până la moarte. Așa de exemplu, în lagărele din insula Makronisos, biciuirea deținuților până la pierderea cunoștinței a devenit un fapt zilnic. În timpul nopții, deținuții sunt scoși din corturi și conduși pe stânci, unde sunt chinuți bestial și apoi aruncați în mare. Oamenii sunt stropiți cu petrol, iar apoi li se dă foc. Alții sunt desbrăcați de haine, unși cu gudron și lăsați o zi întreagă sub soarele arzător până ce se vor „pocăi“. Iată ce însemnează așa numita „reeducare“.

Urmașii din Atena ai lui Himmler, judecă, condamnă și extermină în mod bestial pe patrioții greci, care au luptat eroic împotriva cotropitorilor hitleriști pentru libertatea și independența patriei lor.

Focul și razele arzătoare ale soa-

relui, foamea, frigul și torturile sunt toate folosite de căăii monarho-fasciști pentru a smulge de la oameni nevinovați „mărturisirea“ unor crime pe care nu le-au făptuit, spre a-i împinge la nebunie, sinucidere sau la o moarte lentă chinuitoare.

Ograniția Națiunilor Unite nu poate rămâne nepăsătoare față de teroarea care domnește în Grecia. Atâta timp cât această teroare neînfrănată continuă, nu poate exista o reglementare pașnică în Grecia.

În încheiere Manuilski a subliniat că delegația R. S. S. Ucraina sprijină din toată inima propunerea delegatului sovietic și îndeamnă pe toți delegații să voteze în fa-

vorarea propunerii sovietice.

Delegații Republicii Polone, R. S. S. Bielorusia și Republicii Cehoslovace au vorbit în favoarea rezoluției propuse de U. R. S. S. Delegatul polonez Katz Suchy, a propus ca numele patriotului grec Spiros Krițitis, care a fost deasemeni condamnat la moarte să fie inclus în rezoluția sovietică.

Cuvântarea delegatului Statelor Unite, Cohen, a fost culmea prefăcătoriei. Declarând că el ar fi fost „îngrijorat de execuțiile“ din Grecia, delegatul Statelor Unite a început prin a asigura totuși, că Adunarea Generală nu ar fi competentă să facă ceva pentru a opri teroarea și execuțiile din Grecia.

Cuvântarea lui A. I. Vișinski

Șeful delegației Uniunii Sovietice, A. I. Vișinski, a luat cuvântul pentru a răspunde cuvântărilor făcute cu privire la propunerea delegației Uniunii Sovietice.

S'a arătat aci, a spus el, că nu este prima dată când s'a ridicat chestiunea sentințelor de condamnare la moarte din Grecia. Nu este prima dată că această chestiune a fost ridicată în cadrul Comitetului. Dar acest lucru se datorește faptului că în Grecia continuă executarea nu numai a sentințelor vechi, ci de asemenea a altor sentințe pronunțate în ultimul timp. Tribunalele își continuă activitatea fără încetare, asemenea unei mașini de tocat carne, care a și înghițit numeroase vieți omenești.

Se naște întrebarea — de ce au se încetează execuțiile în Grecia tocmai acuma când guvernul grec a declarat „triumfător“ că lupta s'a sfârșit?

Subliniind că reprezentantul guvernului grec nu a dat Comitetului niciun răspuns la această întrebare, șeful delegației sovietice a arătat că aceasta se explică prin faptul că acest reprezentant nu poate să răspundă, întrucât în prezent tribunalele militare judecă conducători ai mișcării populare de eliberare din Grecia, tribunalele pronunță sentințe de condamnare la moarte după ce torturează atât pe acuzați cât și pe martori, continuând astfel acțiunile bestiale de răzbunare împotriva adversarilor politici.

Am numit opt patrioți greci condamnați la moarte, a declarat A. I. Vișinski. Reprezentantul guvernului grec a menționat numai doi din ei. Dar ce s'a întâmplat cu ceilalți 6? De ce nu i-a menționat reprezentantul guvernului grec?

Între aceștia se află oameni cunoscuți pentru opiniile lor, care sunt departe de a fi de stânga. De exemplu Artemios Ioannidis; acest om a

negat în fața tribunalului falsele sale acuzații, care i-au fost smulse prin tot felul de torturi, — și pentru aceasta el a fost condamnat la moarte.

De ce nu a scos reprezentantul guvernului grec niciun cuvânt despre Barbnakis, — acest vechi și binecunoscut învățător, ziarist și editor al ziarului TRIBUNA ÎNVĂȚĂTORILOR, care a fost un luptător activ împotriva cotropitorilor hitleriști? De ce nu a vorbit el deloc de acest om care a fost și el condamnat la moarte? De ce nu a spus nimic reprezentantul grec de soarta lui Phamellis Iacovos democrat cinstit, fără de partid?

Reprezentantul grec, a continuat A. I. Vișinski, nu a pomenit de torturile care sunt menționate în declarație rudelor celor 8 democrați greci condamnați, declarație care a străbătut zidurile închisorii odată cu strigătele și gemetele lor, și care nu a făcut numai înconjurul Greciei, ci și al întregii lumi.

Aceste apeluri pentru salvare sunt provocate de torturile și atrocitățile neomenoase la care sunt supuși oamenii, pentru a li se smulge mărturisirea unei vinovății inexistente și pentru a denunța oameni nevinovați.

EXECUȚIILE DIN GRECIA TREBUE SĂ ÎNCETEZE. Delegația Uniunii Sovietice speră că, Comitetul va fi suficient de puternic pentru a obține suspendarea executării sentințelor de condamnare la moarte din Grecia și să obțină anularea lor.

Apelul energic al șefului delegației Uniunii Sovietice — de a se obține încetarea teroarei monarho-fasciste din Grecia — a provocat o evidentă derută în rândurile patronilor anglo-americi ai autorităților grecești.

Discutarea propunerii delegației Uniunii Sovietice va fi reluată în cadrul ședinței viitoare a Comitetului.

Cuvântările rostite de A. I. Vâșinski în Comitetul Politic al Adunării Generale a O. N. U.

(Urmare din pag. 5-a)

cere să se pună capăt execuțiilor din Grecia a celor opt patrioți greci, 16 delegații între care Uniunea Sovietică, RSS Ucraina, RSS Bielorusia, Republica Cehoslovacă, Republica Polonă, Mexic, Norvegia, Cuba, Ecuador, Guatemala, Columbia, Uruguay, Paraguay, Filipine, Siam, etc.

Douăsprezece delegații, India, Pakistan, Costa Rica, Haiti, Honduras, Islanda și Țările arabe s'au abținut. Au votat în favoarea propunerii libaneze 31 de țări între care Statele Unite, Marea Britanie, Franța, Belgia, Canada și altele.

Astfel, majoritatea anglo-americană a Comitetului Politic a evitat în mod laș și nedemn să-și exprime votul asupra rezoluției sovietice, care datorită adoptării propunerii libaneze nu a fost pusă la vot. Proclănd astfel, delegații Statelor Unite, Mării Britanii, Franței, și altele, urmând cu docilitate Statele Unite, și-au asumat întreaga răspundere morală pentru refuzul neomegos de a interveni în apărarea patrioților greci. Această hotărâre a majorității anglo-americane din Comitet nu poate fi privită decât ca protejarea și încurajarea directă a teroarei sângeroase monarho-fasciste din Grecia, deslănțuită cu știrea și din ordinul Statelor Unite care se comportă în Grecia ca într-o colonie a lor, a cărei independență și libertate este călcată în picioare, trădată și vândută imperialismului străin.

În urma discuțiilor prelungite care au luat sfârșit abea în ședința Comitetului din dimineața zilei de 27 Octombrie, a fost adoptat proiectul de rezoluție propus de delegatul Ecuadorului.

Această rezoluție la început cerea ca Comitetul Politic să însărcineze pe președintele Adunării Generale „să înceapă tratative cu reprezentanții guvernului grec pentru a suspenda executarea sentințelor de condamnare la moarte pronunțate de către tribunalele militare din motive politice pe întreaga durată a negocierii pentru conciliațiune“.

Înainte ca rezoluția să fi fost pusă la vot în ședința Comitetului Politic din 27 Octombrie, delegatul Ecuadorului acționând sub presiunea vădită a Statelor Unite a introdus un amendament care a slăbit mult această rezoluție, și așa destul de nepotrivită. Acest amendament prevedea că președintele Adunării Generale va începe tratative cu guvernul grec nu pentru a amâna executarea sentințelor capitale ci pentru „a afla punctul de vedere al guvernului grec cu privire la suspendarea executării sentințelor de condamnare la moarte pronunțate de către tribunalele militare pentru cauze politice, pe durata existenței comisiei de conciliațiune“.

Șeful delegației Sovietice, A. I. Vâșinski, s'a opus schimbării textului inițial al rezoluției Ecuadorului întrucât aceste schimbări știrbesc și înrăutățesc textul inițial al rezoluției. Delegatul sovietic a propus ca sentințele de condamnare la moarte să fie nu numai suspendate ci și anulate și ca din rezoluția Ecuadorului să fie retras pasajul care prevede suspendarea executării sentințelor pe durata „existenței comisiei de consiliere“, precum și ca președintele Adunării Generale să nu se preocupe de „aflarea punctului de vedere al guvernului grec“ ci să înceapă negocieri cu acest guvern în scopul suspendării și anulării sentințelor de condamnare la moarte. În acest scop, A. I. Vâșinski, a propus trei amendamente corespunzătoare la rezoluția Ecuadorului.

Numai 24 de delegați, printre cari Statele Unite, Marea Britanie, Franța, Chili, Libanul, Suedia, Norvegia, au îndrăznit să voteze împotriva amendamentului sovietic care ținea ca sentințele de condamnare la moarte a patrioților greci să fie nu numai suspendate dar și anulate.

Șase delegații între cari Uniunea Sovietică, RSS Ucraina, RSS Bielorusia, Republica Cehoslovacă, Republica Polonă, au votat în favoarea acestui amendament. Douăzeci și una de delegații (Argentina, India, Pakistan, Filipine, Siria, Uruguay, Ecuador) s'au abținut dela vot asupra acestui amendament.

Numai 16 delegații între care Statele Unite, Marea Britanie, Belgia, Canada, Norvegia, Turcia, au cutedat să voteze împotriva celui de al doilea amendament sovietic, care prevedea înlăturarea din rezoluție a specificării faptului că sentințele de condamnare la moarte trebuiesc suspendate numai pe timpul existenței comisiei de consiliere.

În favoarea amendamentului sovietic au votat 15 delegații — Uniunea Sovietică, RSS Ucraina, RSS Bielorusia, Republica Cehoslovacă, Mexic, Republica Polonă, Haiti, Islanda, Liberia, Libanul și alții.

Douăzeci și două de delegații s'au abținut dela vot. Astfel, acest amendament a fost respins cu o majoritate de numai un vot.

Cel de al treilea amendament so-

vietic care prevedea ca președintele Adunării Generale să înceapă negocieri cu guvernul grec nu pentru „a afla punctul de vedere“ ci în scopul de a opri executarea sentințelor de condamnare la moarte, a întrunit 14 voturi.

Împotriva acestui amendament au votat 23 de delegații, iar 17 delegații s'au abținut dela vot. Astfel, acest amendament menit să facă mai eficace rezoluția Ecuadorului a fost deasemeni respins de blocul anglo-american.

Înainte de a se pune la vot rezoluția Ecuadorului în ansamblul ei, șeful delegației sovietice A. I. Vâșinski a declarat că respingerea de către Comitet a amendamentelor sovietice a înrăutățit considerabil rezoluția Ecuadorului. Totuși, delegația sovietică consideră propunerea Ecuadorului chiar în forma sa actuală slabă și nesatisfăcătoare, ca expresia dorinței majorității delegațiilor de a face guvernul grec să anuleze sentințele de condamnare la moarte. În consecință, a spus A. I. Vâșinski, delegația sovietică va vota pentru această rezoluție în ansamblul ei. După aceasta, rezoluția Ecuadorului a fost pusă la vot în ansamblul ei și adoptată cu 40 de voturi contra 4, și 10 abțineri.

După ce votarea a luat sfârșit, A. I. Vâșinski a făcut o scurtă declarație în care a subliniat că delegația sovietică nu consideră că acceptarea rezoluției Ecuadorului pune capăt luptei pentru încetarea teroarei monarho-fasciste și a execuțiilor din Grecia.

Declarația făcută de delegatul grec după ce a avut loc votarea, a spus A. I. Vâșinski, dovedește că această problemă este încă departe de a fi rezolvată. Delegația Uniunii Sovietice, a spus A. I. Vâșinski, va continua să lupte pentru a salva pe patrioții greci și își exprimă încrederea că Adunarea Generală se va alătura acestei lupte.

Nouii greve în Grecia monarho-fascistă

Personalul tramvaelor și autobazelor Societății Electrice de Transporturi a declarat grevă de 24 ore, în semn de protest că nu s'a acordat suplimentul de 13% la salarii. Muncitorii și personalul Societății Electrice de Transporturi au declarat faimosului Heimis directorul englez al Societății, că în cazul că nu va fi aranjată această chestiune ei sunt hotărâți să declare o grevă de lungă durată.

Nouă ani de luptă a poporului grec pentru libertatea și drepturile sale democratice

(Urmare din pag. 1.a)

Grec a ridicat cu consecvență drapelul rezistenței.

Secretarul General al acestui Partid, tov. N. Zahariadis a adresat, — din închisoarea Sigu ranței monarho-fasciste, — o scrisoare care a devenit apoi istorică. Prin această scrisoare nu numai că-i chema pe toți grecii să-și apere patria prin toate mijloacele de atacul fascist, dar în același timp dădea și înțelesul luptei care începea. În această scrisoare se arată: „În acest război trebuie să dăm cu toții toate forțele noastre, fără rezervă. Răsplata pentru poporul muncitor va constitui totodată și încununarea luptei sale de astăzi: O Grece nouă, a muncii și a libertății, debarasată de orice dependență străină, cu o civilizație cu adevărat populară”.

Dând conținut acestei scrisori prin faptele sale, poporul grec respinge victorios timp de șase luni pe cotropitorii fasciști italieni. Totuși, trădarea regimului monarho-fascist îl subjugă acestor cotropitori, precum și nemților. Însă poporul grec nu capitulează și în timp ce regimul monarho-fascist în totalitatea sa și toate partidele marelui burghezii și moșierimi din Grecia decad în trădători fățiși și colaboratorii ai cotropitorilor nemți și italieni, poporul grec sub îndrumarea Partidului Comunist și a Frontului Național de Eliberare (E. A. M.) organizează strălucita rezistență din 1941—44. Fruct al acestei rezistențe și ca urmare a condițiilor create de înaintarea glorioasei Armate Sovietice în Balcani, Grecia a fost eliberată în Octombrie 1944.

Însă o Grece independentă și democratică era la antipodul intereselor de jaf ale imperialiștilor englezi și în continuare a celor americani. Având ca organe ale lor pe foștii colaboratori ai cotropitorilor germano-italieni, imperialiștii anglo-americani intervin armat în Grecia și impun un regim de război civil unilateral de exterminare, pentru a

putea zdrobi sentimentul de libertate al poporului grec. Scopul acestui regim era și este subjugarea Greciei imperialiștilor americano-englezi și transformarea acesteia în cap de pol militar și de război, în războiul antipopular, antidemocratic și antisovietic pe care-l pregătesc.

Astfel poporul grec, puțin după eliberarea sa, epuizat și înșăngerat în luptele sale precedente, este nevoit să reînceapă pentru a treia oară lupta pe care o începuse prima dată ca răspuns la ultimatumul italian din 28 Octombrie 1940. Timp de peste un an, utilizează toate mijloacele posibile pasnice, pentru încetarea urgiei sângeroase deslănțuite împotriva sa și pentru a deschide drumul spre independența Greciei și drepturile sale democratice. Iar când orice luptă pasnică devine imposibilă este nevoit pentru încă odată, începând dela sfârșitul lui Martie 1946, să recurgă la arme.

În Octombrie 1946, existau deja peste 5-6 mii despartizani, cari apărau odată cu viața și cinstea lor, însăși viața și cinstea poporului grec. Trecerea dela grupurile răslețe de partizani într-o armată mică cu o conducere unică, devine o necesitate. Astfel, la 28 Octombrie 1946, adică la 6 ani după respingerea ultimatumului italian, se înființează Armata Democrată a Greciei și se organizează Comandamentul său General.

De atunci și până astăzi, timp de trei ani de zile, poporul grec scrie cu sângele său, cei mai eroici ani de luptă din istoria sa neo-elenă. În acești trei ani de zile, la un popor de șapte milioane cinci sute de mii de locuitori, numărul celor care au fost uciși, răniți, înmormânați, exilați și torturați neomeneste, se ridică la sute de mii. Numărul țăranilor cari au fost evacuați cu forța din satele lor, se ridică la un milion. Mii de sate au fost distruse din temelii. Rezultatul de până acum al acestei a treia rezistențe armate a poporului grec ar fi fost deosebit, dacă n'ar fi intervenit

mârșava trădare a lui Iuda Tito și a clicei sale. Prin această trădare, Tito nu numai că a lovit de la spate Armata Democrată, dar a dat posibilitate imperialiștilor americano-englezi de a persista în Grecia, așa cum nu mai peresistaseră nici când până atunci, dăcă în timpul când nu-l aveau pe Tito cu ei.

Astfel, în fața primejdiei totale care amenința Grecia, Guvernul Democrat Provizoriu care nici în trecut nu-și încetase o clipă străduințele sale pentru o înțelegere cinstită și democratică, a ordonat forțelor principale ale Armatei Democratice de a înceta lupta armată și de a pune arma la picior. În modul acesta a recurs la ultima măsură pe care o avea astăzi la dispoziția sa pentru a înlesni pacificarea Greciei și deschiderea drumului democrației în această țară. Însă în urma încetării luptei armate de către forțele principale ale Armatei Democratice, nici un pretext nu justifică, fie intervenția americano-engleză în Grecia, care intervenție a aprins, a alimentat și a împins la limită războiul intern în această țară, fie oribila urgie sângeroasă în dauna poporului grec, continuată de monarho-fasciști din ordinele americanilor, teroare ce lasă cu mult în urmă până și spăimântătoarea urgie a ocupației fasciste.

La cea de a 9-a aniversare de la ultimatul italian și la cea de a treia aniversare dela înființarea Armatei Democratice, poporul grec cu fruntea sus, își continuă lupta, unindu-și forțele pentru împăciuirea țării sale și pentru drepturile sale democratice. Și este sigur că în Grecia va triumfa pacea și democrația, că Grecia va deveni o țară independentă.

Chezășia pentru aceasta o prezintă luptele sale duse timp de 9 ani de zile, lupta sa pentru pace și democrație în țară, și sprijinirea cauzei independenței, a păcii și a democrației Greciei, de către întreaga omenire democratică în fruntea căreia se află marea țară a socialismului victorios.